

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ. Λ' αντί προστίμου. Χρονικά ὑπὸ Καισαρόπου. Εἰσόδες. Στάλεν. Ολογράφια Συλλογῶν. Θαλασση. Πλησίσθιας ὁ μαρχοτράχηλος. Τέλος χίρως ἡ σπαρακτική κραυγὴ (ποιητικὴ εἰκὼν). Βαύραττα. Στεγματική τίτλων. Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ. Ο Στάλεν. ὁ διάσημος ἐρευνητής τῆς Ἀφρικῆς. Συλλογαὶ θηριών της ζωογραφίας. Θαλασση. Καλλιτεχνία. Εἰκὼν Τίτου Κάρη. Φυσικὴ ιστορία. Πλησίσθιας ὁ μαρχοτράχηλος.

ANTI PROOIMIOU

Τὸν ἀνὰ χεῖρας περιοδικὸν σύγγραμμα εἶνε ἐπανάληψις καὶ συνέχεια τοῦ ἐπὶ διετίαν πρὸς ἑτῶν ἐκδιδούμενου Ἀττικοῦ Μουσείου. Τοῦτο ἀκριβῶς ἀπαλλάττει ἡμᾶς τε καὶ τοὺς φιλομούσους ἀναγνώστας παντὸς περὶ αὐτοῦ μακροτέρου λόγου καὶ συστάσεως· οἱ δύο δὲ προεκδεδομένοι τόμοι πρόκεινται δείγματα λαμπρότατα καὶ εὐγλωττοὶ μάρτυρες, ἀνακρούττοντες ὅποιατις θὰ εἴνε καὶ ἡ συνέχεια αὐτῶν. "Ἐν δὲ μόνον προσθέτομεν σῆμαρον, οἵτι διακαιούμενα ὑπὸ τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἴδούσωμεν περιοδικὸν συνενοῦν τὴν ὄνταντὴν κατὰ πάντα φιλοκαλίαν καὶ τὸ ὅσον οἷόν τε εὔωνον τῆς τιμῆς. Καὶ νὰ μὲν ὅμολογοῦμεν διτά δύο ταῦτα εἴνε ἐναντιώτατα καὶ πολὺ δύσκολον νὰ συμβιβασθῶσιν· ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς ἐκδίδοντες τὸ «Ἀττικὸν Μουσείον» δὲν ἀποδέπομεν εὐθὺς εἰς τὸ ὑλικὸν κέρδος, θὰ δαπανήσωμεν μάλιστα ἀφειδῶς, τὸ δὲ κέρδος· θὰ ἐπιζητήσωμεν ἐν τῷ πληθυτῷ τῶν φιλομούσων συνδρομήτῶν, οἵτινες κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔπι τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» συνεπούντο εἰς ὑπερδισχιλίους.

Ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἐκδηλωθεῖσα ἀγάπη τῶν φιλομούσων πρὸς τὸ «Ἀττικὸν Μουσείον» καὶ ἡ εὑμένεια καὶ ἡ χαρὰ μεθ' ἡς ἡκουσαγτὴν εἰδοποιοῦντας τῆς πλειόνας ὑποχρεώσεις· καὶ δὴ ἐγένοντο μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰςτὰ τῆς ὑπῆρχες καὶ περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ ποικιλίαν τῶν εἰκόνων, καὶ καθ' ὅλου εἰς τὴν ἐκτύπωσιν καὶ ἐντέλειαν τῆς ἐκδόσεως ἐν τῷ ἰδίῳ ἡμῶν τυπογραφείῳ, οὐ τῆς τελειότητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ δείγμα θὰ εἴνε αὐτὸς δὲν τοῦτο τὸ «Ἀτ. Μουσεῖον».

Ἄλλὰ τίς ἡ χρεία πλειόνων λόγων, ἀφ' οὐ οἱ φιλόμουσοι ἀναγνῶσται ἔχουσιν ἐνώπιον αὐτῶν αὐτάτα πράγματα, καὶ δύνανται αὐτοὶ εὐκολῶτα νὰ ἴδωσιν ὅ τι ἡμεῖς διὰ λόγων δὲν εἴνε εὐκολὸν νὰ παραστήσωμεν;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἔις σύγχρονος γάλλος ποιητὴς ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων, οὗ τὸ ὄνομα καὶ ἡ ποίησις ἀνακαλοῦν εἰς τὴν μνήμην ὑπερντήνυμυστηριώδην καὶ θαυμασίαν ζωὴν τῆς πρώτης τοῦ ἀνθρω-

πίνου γένους καὶ πνεύματος κοιτίδος, τῆς κοιμιώμενης ὑπὸ τὰ ἀδιαπέραστα φυλλώματα τῶν προαιωνίων ἥδυναντο νὰ ἐμπνεύσουν τὴν ἰσχυρίαν τῆς καὶ τῶν ὑπερφυῶν λωτῶν τῆς τὸ μεθύον. ἀρωματικὴ Ινδίας, οἱ δὲ στίχοι κυλίονται ἀρμονικοὶ καὶ ροχθοῦντες γάλκυτα, ὅπως τὰ ἱερὰ

σον δλίγα ἀφ' ἐνός, εἴνε ἀφ' ἑτέρου καὶ τοιούτου εἰδους, ὃστε μόλις θὰ φαστα φυλλώματα τῶν προαιωνίων ἥδυναντο νὰ κινίσουν τὸν γόνιμον κάλαμον πειναλέου διαφορογάφου. Διὰ τοῦτο οὐ ποάτη σκέψις, πτις ἐπεφοίτησεν εἰς τὸ πνεῦμα μου, ὅταν ἔλαβα τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἑκδένδρων δχθῶν του, λέγει ἐν ἔξαισιοι μαρτυρίᾳ αὐτοῦ, ὅτι οὐ φύσις, στείλω μέσως καὶ αὐτὸν καὶ τὴν ἐνδιαφερούμενην πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπιστολὴν του νὰ κάμουν ἀλληλοκυριώτατα περὶ τῆς διαιωνίσεως τοῦ κοατούμενοι ἐκ τοῦ βραχίονος καμείδους, μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρωπίμιαν βόλταν εἴτε ὑπὸ τὴν δενδρονων συναισθημάτων καὶ ἀπολαύστοιχίαν τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας, σεων, τὸν ἔφωτα ἰδίως ἐφορτίσε εἴτε παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Φαλήρου. διὰ τοιαύτης νὰ περιβάλῃ γοντείας, Δυστυχῶς, ἐν τῇ ἀθλίᾳ ταύτη ζωῆς, ὃστε οὐ πρὸς ἄλληλα ἔλξις τῶν ὄπαντοτε, οὐ μὲν θέλοσις φαίνεται ὅτι τῶν νὰ εἴνε τοσαύτη, ὅση νὰ δύναται ν' ἀποσθύνη ἀπὸ τῆς διανοίας πρὸς τὸ ἀνθρώπινα χεῖλη, γνωστὸν αὐτῶν πᾶσαν ἄλλην σκέψιν, καὶ αὐτὴν ἀκόμη τοῦ τί μέλλουν ν' ἀπολέλει συνήθως. Λόγοι ἄλλοι, δεύγινον τὰ ἐξ αὐτῶν γεννηθησόμενα τεοι σκέψεις, περὶ ὃν ἀφίνω νὰ δύναται. Τὸ ποίημα τοῦτο ἀναγιγνάση μίαν ἡμέραν δικαιοῦσα μενώσκων πρὸ τινῶν ἡμερῶν, σχεδὸν οὐ παντεπόπτης Ἰστορία, ἐπελθοῦσαι ταυτοχρόνως πρὸς τὴν ἡμέραν, καθ' αἴφνιδίως, ἐτρέψαν εἰς φυγὴν τὴν ἡν προσεκλίθην νὰ ἀναλάβω τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιθυμίαν κατὰ κράχρονογραφικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνθρώπων τοὺς, ὡς ὁ Δημήτριος ὁ Ποδιορκητής παρ' ἡμῖν γεγονότων ἐν τῷ ἀνὰ χειρὶς μίαν ἡμέραν δικαιοῦσα μενώσκων πρὸ τινῶν ἡμερῶν, σχεδὸν οὐ παντεπόπτης Ἰστορία, ἐπελθοῦσαι πρότερον νὰ κοιμηθῇ τὸν αἰώνιον ὑπνον, τὸν ἀνευ δύνειρων. Καὶ δι' αὐτό, ὁ ἥλιος ὁ ἀνατέλλων καθ' ἐκάστην ἀπὸ τοῦ Τυπτοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐν ταῖς συγχρόνοις Ἀθηναῖς παραδόξων, θὰ χαιρετίσῃ σύμερον καὶ τὸ αἰσχος ἀνθρώπου, ἀποτροπιαζόμενου ἐκ βάθους ψυχῆς τὴν λεγούμενην ἀθναϊκὴν χρονογραφίαν καὶ παρουσιαζόμενου ἐν τούτοις ὡς ἔβδομαδιάσημου χρονογράφου... τοῦ ἀναγεννωμένου «Ἀττικοῦ Μουσείου».

*

Καὶ οὐ ἐναρξίς τῶν χρονογραφημάτων του, ἀφοῦ ἔλληνεν εἴνε καὶ αὐτὸς καὶ πρὸς ἔλληνας ἀποτείνεται, ἔλλην δὲ καὶ πολιτικὴ ἐγεννήθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὅπως Ριχάρδος ὁ λεοντόκαρδος καὶ οὐ ἀφοσύνη, δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ οὐ μὲν μίαν... ληξίν. Καὶ ἐννούσατε βεβαίως, διότι γνωρίζω πόσον εἰσθε νοήμονες, ὃ θελεκτικοὶ ἀναγνῶσται, ὅτι πρόκειται περὶ τῆς προσφάτως γενομένης ληξίων τῶν ἐργαστῶν τοῦ Βουλῆς. Δὲν ἡξεύρω πῶς καὶ διατί μοῦ συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς ἐπίλυσιν, ἀλλ' ἐνῷ οὐ ληξίς τῶν συναλλαγματικῶν μου μὲν μέρην τοῦτο εἰς δεινὸν σκέψιν καὶ ἀθυμίαν, οὐ ληξίς τῆς Βουλῆς κατ' ἀρχὴν, μοῦ προξενεῖ ἀπεναντίας ἀνεξήγητον καὶ ἀκαταγνωστὸν συμβαίνει τοῦτο, καὶ ἔχω σκοπὸν νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὰ κανένα τῶν ἐν Ἀθηναῖς ψυχιατρῶν πρὸς

ποῖοι ἐκ τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ οἰκούντων συμμερίζονται τὸ συναίσθημά μου, ἀμφιβάλλω δὲ ἀν εἴνε περισσότεροι τῶν δακτύλων μου, ἀλλ᾽ ἡ ὑπαρξίας τῆς Βουλῆς μοῦ φαίνεται διὰ τὴν ἀθηναϊκὴν ζωὴν στοιχείον ἐνοχλήσεως καὶ ἀνίας γέγιστον. Ἐκείνην ἡ ἀδιάκοπος κίνησις τῶν ἀξιοτίμων βουληφόρων τοῦ Ἐθνους, οἵτινες οὔτε μόριον φαιδρούτης ἡ ἀνθρωπισμοῦ προσθέτουν εἰς τὴν ζωὴν τῆς πρωτευούσης μας. Ἀπειρα δὲ ἀνησυχίας, κενολογίας, ἔριδων, ἔξαγορισμώς, σκυθρωπότητος, ἀνά τὰς ὄδους καὶ τὰς πλατείας μας, αἱ ἀδιάκοποι κατὰ τὰς συνεδριάσεις ἀντεγκλήσεις, ἡ ἀπορρόφησις ὅλης τῆς κοινῆς προσοχῆς μόνον ὑπὸ παντὸς ὅ, τι ἀφορᾷ τὰς ἐντίμους των προσωπικότητας, ἡ κατάληψις δύο καὶ τριῶν καὶ τεσσάρων μεγάλων στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καθημέριαν ὑπὸ τῶν κατ' αὐτοὺς, κλπ., ἔχουν τὴν ἴδιοτην νὰ ταράσσουν τὰ νεῦρα μου, ἀπλοῦ καὶ φιλοσύχου ἀθηναϊου ἀστοῦ, εἰς τοιούτον βαθμόν, νὰ πιστεύω διὰ τὸ Τορκουεμάδας δὲν εἶχε βεβαίως ἐφεύρη χειρόνα βασανιστήρια διὰ τοὺς ὑπὸ αὐτοῦ καταδικαζούμενους.

Ἐφέτος μάλιστα ἡ παρατεταμένη ἀνευ λόγου ἀγωνία τῆς καὶ τὰ μακρὰ ψυχορραγήματά της μ' ἐκράτουν ἐπὶ καιρὸν ὥπο εἰς διαρκῆ παροξυσμόν. Πρὸ πολλοῦ εἶχε χάση πᾶσαν συναίσθησιν, δὲν ἦμποροῦσε πλέον νὰ ἐργασθῇ, ἐφαίνετο προδόλως εἰς τὰ τελευταῖα της. Κ' ἐν τούτοις ἐπέμενε νὰ ζῇ, ἀδηλον διατί, καὶ νὰ ἀνησυχῇ τὸν κόσμον. Σπανίως ἔχω ιδῆ ἀνθρωπὸν νὰ πνέῃ τὰ λοίσθια (καὶ συγχρόνως τὰ μένεα) ἐπὶ τόσον πολὺν χρόνον. Ωμοίαζε σχεδὸν πρὸς γάταν ἐπτάψυχον, θνήσκουσαν ἐπ' ἀπειρον καὶ νιασμένης ἀκόμη. Διὰ τοῦτο, ὅταν πλέον ἐτελείωσεν, ἐπῆγα καὶ ἐβεβαιώθην ἰδίοις ὅμμασιν εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ ἔξεφύνησα, ὑμνολογῶν τὸν Κύριον: —Δόξα τῷ Θεῷ! Ἡλθεν ἡ λῆξις...
*

Τόρα, σκέπτομαι εἰς ποῖον ἐκ τῶν ποιτῶν μας νὰ ἀποταθῶ διὰ νὰ μοῦ δῶσῃ εἰς χρονίατα τὸν χρονισμὸν σὸν τῆς ἀνωτέρω ὅμοιοκαταληξίας μου. Πιστεύω ὅμως ὅτι διὰ νὰ τὸν εὔρω θὰ μοῦ χρειασθῇ τόσος καιρός, δοσος καὶ διὰ νὰ ἔλθουν εἰς Ἀθηναϊας τὰ νερὰ τῆς Στυμφαλίας, τὰ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ μᾶς φέρῃ ἡ λῆξασα Βουλῆ. Ἡτο δὲ ὅντως τὸ πρᾶγμα ἄξιον προσοχῆς καὶ ἡ ὑποβολὴ τοῦ περὶ τούτου νομοσχεδίου θὰ ἥδυνα τὸ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀθηναϊκὸν

γεγονός. Ἡ διοχέτευσις ὀλοκλήρου λίμνης εἰς τὰς αὐχμηρὰς καὶ διψαλέας Ἀθηναϊας μας, ἡ εἰκονιζόμενη τόσον ζωηρῶς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὡς ἀντικατοπτρισμός δάσεως ἐν ἀμμῷδει ἐρήμῳ, ἡ τὸ δύολογον μένως ἱκανῶς ἐλκυστική, τόσον ὕστε καὶ νὰ μὲ συνδιαλλάξῃ σχεδὸν πρὸς τὴν θανούσαν Βουλῆν ἀν τὸν ἐψήφιζε. Δυστυχῶς ἡ λίμνη αὐτὴ ὑπῆρχε πάντοτε δυσοίωνος. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τητῆς ὡς ἐνθυμεῖσθε βέβαια κατωκεῖτο ἀπὸ ἀγρια καὶ αἰμοβόρα πτηνά, τὰς περιφύμους Στυμφαλίδας ὄρνιθας, αἵτινες τόσον καταστρεπτικαὶ ἀπέβησαν εἰς τὸν πέριξ τόπον, ώστε ἐχοειάσθη αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς νὰ παρέμβῃ ὅπως τὰς ἀποιώξῃ. Ἄλλα τὰ πονηρὰ ὅρνεα, ἐκδιωχθέντα τῆς λίμνης, εὔρον καλὸν νὰ καταφύγουν, μετὰ πάροδον τόσων αἰώνων, εἰς τὸ περὶ αὐτῆς νομοσχέδιον, ὅποθεν ἀπαίσια ἐκλογικὰ μηνύματα ἔκρωζον διὰ τὸν ἐναντίαν τῇ κυθερώντει μερίδα. Καὶ ἐχοειάσθη συνεπῶς πλείονες τοῦ ἐνὸς νεώτεροι Ἡρακλεῖς νὰ κατατείνουν αὐτὰς διὰ τῶν ιοβόλων βελῶν τῆς κωλυσιεργίας καὶ νὰ τὰς ἔχοντάσσουν.

*

Δὲν ὑπῆρχεν ὅμως μόνη ἡ Βουλὴν τῆς ἀπέθανε κατὰ τὸ τελευταῖον Ἀθηναϊκὸν δεκαπενθήμερον διὰ βιαίου θανάτου. Μία ἄλλη δύστροπος γυνή, μία κακὴ πενθερὰ ἐτέλευτησεν ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ περιστάσεις, δικαιούσας ἡμᾶς νὰ συμπεριλάβωμεν ὀλίγας γραμμάς καὶ περὶ τῆς προσωπικότητός της ἐν τῷ παρούσῃ ἐπιθεωρήσει. Ἡτο γυνὴ τοῦ λαοῦ, τῆς ἐργατικῆς τάξεως, καὶ εἶχε κόρον ὑπανδρὸν καὶ γαμβρόν, ἐργατικὸν καὶ αὐτόν. Καὶ ὡς ὅλαι αἱ σεβόμεναι ἔαυτὰς πενθεραί, ἀφότου τοῦ ἔδωκε τὴν κόρον της, εὔρε συγχρόνως κάλλιστον νὰ τοῦ καταστῆσῃ καὶ τὴν ζωὴν ἀφόρητον. Ἡ γαμψώνυξ Γκρίνια, ἡ πολιούχος θεά τῶν οἰκογενειῶν ἐν γένει καὶ ιδίᾳ τῶν πενθερῶν, εἶχε καθὰ λέγουν οἱ γείτονες προπολλοῦ στήση τὸν θρόνον της ἐν τῷ οἰκίσκῳ τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου. Πενθερὰ καὶ σύζυγος οὐδένα ἄλλον σκοπὸν τοῦ βίου τῶν ἐφαίνοντο ἔχουσαι ἡ πῶς νὰ συντάσσουν τὸν τοῦ ἀγαπημένου τῶν συμβίου καὶ τέκνου. Αἱ ἐριδες ὑπὸ τὴν στέγην του ἵσαν συχνόταται καὶ οὐχὶ σπανίως τὸ ξύλον ἐγκατέλειπε τὴν ἐντῷ Παραδείσῳ κατὰ τὴν γνώμην τῆς δημόσους παροιμίας θέσιν του καὶ ἔχηρχετο διὰ νὰ κάμη καὶ ἐν ταξιδάκι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔλθη νὰ καταπέσῃ, στιβαρὸς βοηθὸς καὶ

σύντροφος τῶν λόγων καὶ τῶν ὕβρεων, ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ ἐργάτου. Ἄλλα τὰ πράγματα εἶχον καταντήση φαίνεται πλέον εἰς τὸ ἀποφίλωσητον, καὶ βαρυνθεὶς ὁ ἐργάτης, ὁ ἔξ Ηπείρου Τσέπης, ἐβγαλε ἀπὸ τὸν τσέπην του τὴν κάμαν του καὶ ἐκρινεν ὅχι πολὺ δύνοτον καὶ ἀλυσιτελές νὰ λιανίσῃ ἐπιμελῶς δι' αὐτῆς τὴν τε σύζυγον καὶ τὴν πενθεράν. Τόρα αἱ ἐφημερίδες γράφουν διὰ δῆλοι οἱ Ηειραιῶται συμπαθοῦν καὶ ἐκφοάζονται ὑπὲρ τοῦ φονέως. Φυσικῶτερον πολὺ θὰ εὔοισκα ἐγώ νὰ συμπαθοῦν καὶ νὰ ἐκφοάζωνται ὑπὲρ αὐτοῦ δῆλοι... οἱ γαμβροὶ εἰτε Πειραιῶται εἰτε μή.

*

Μία σκέψις κάθε τόσον :

«Ἡ ἱκανότης ὁδηγεῖ εἰς δῆλα τὰ ἀξιώματα, μὲ τὴν συμφωνίαν να παύσῃ να ἔχῃς πλέον.»

Καιροδικόπος

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἐρρεκος Στάνλεϋ

Τόσα καὶ τόσα ἐχράφησαν ἐν τῷ τύπῳ τῆς Ἀφρικῆς, ώστε περιττὸν νομίζουμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἐπαναληφθέντα. Ἀπλῶς μόνον λέγομεν διὰ εἰναι 47 περίπου ἐτῶν, διὰ εἰναι Ἀγγλος τὴν καταγωγὴν, διὰ ἐχρημάτισεν εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ὡς ἀπαποκτήτης διαφόρων Ἀμερικανικῶν ἐφημεριῶν καὶ μάλιστα τοῦ «Κίνουκος τῆς Νεας Υόρκης». Τῷ 1871 ὁ διευθυντὴς τῆς μεγάλης ταύτης ἐφημεριδοῦς ἀπέστειλεν ιδίᾳ δαπάνη τὸν Στάνλεϋ εἰς Ἀφρικήν νὰ ἀνεύρῃ τὸν διάσημον περιηγητὸν τῆς Αφρικῆς Διβιγκστώνα περὶ τοῦ δοποίου οὐδεμία εἰδόποτε ὑπῆρχεν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. Μετὰ ἐνὸς περίπου ἑτούς κινδυνῶδες ταξειδίον κατωρθώσεν ὁ Στάνλεϋ μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων νὰ τὸν ἔθρη καὶ περὶ τὰ μέδα τοῦ 1872 ἐπανῆλθεν εἰς Εὐρώπην κομίζων καὶ τὸ δγκωδέστατον ἡμερολόγιον τοῦ μεγάλου ἔξερεντοῦ. Περὶ τὰ τέλη δὲ τοῦ ἑτούς 1874 ἀπεστάλη εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς διάσημον έμεινε μέχρι τοῦ 1887, δεκατρία δῆλα ἐπη, ποιήσας διαφόρους ἀνακαλύψεις γεωγραφικὰς κλπ. Πρὸ δύο δὲ ἐτῶν πάλιν ἀπεστάλη εἰς τὴν κεντρικήν Αφρικήν πρὸς διάσωσην τοῦ Εμπύν πασᾶ δῆλη καὶ κατωρθώσεν. «Ἡδη δὲ οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλεπιστήμονες ἀναμένουσι τὴν ἐκδοσιν τῆς περιηγραφῆς τῶν περιηγητῶν του καὶ τῶν εἰς ἀγνῶστους χώρας ἀγώνων του.

Σουλιώτας

«Ἡ σημερινὴ εἰκὼν ἡ παριστῶσα οἰκογένειαν Σουλιώτων, εἶναι ἀρχὴ σειρᾶς εἰκόνων τῶν ἐθνικῶν ήμῶν ἐνδιμασίων, διὰ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» εἶναι δὲ καριέσταται αἱ ἐθνικαὶ αὐται ἐνδιμασίαι καὶ ἀναδεικνύουσι τὸ κάλλος καὶ τὸ εύσωμον τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός. Ὁ λευκογένειος γηραιός ἀρματωλός ἔχων ζωτικὸν τὸ βλέμμα καὶ νεανικὴν τὴν στάσιν κρατεῖ μετά τινος δικαίας ὑπερφανίας ἄμμα καὶ ἀφελείας τὸ δόπλον του, αἱ δὲ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ γυναικες ποιοῦσιν ἀντιθεσὶν διὰ τοῦ ηρέμου καὶ γλυκυτάτου προσώπου των καὶ τῆς κομψῆς ἐνδιμ-